

Instytut Pamięci Narodowej - Wrocław

<https://wroclaw.ipn.gov.pl/wro/aktualnosci/51532,Uroczyste-odsloniecie-tablicy-upamietniajacej-osoby-internowane-i-represjonowane.html>
2020-09-26, 02:09

Uroczyste odsłonięcie tablicy upamiętniającej osoby internowane i represjonowane w stanie wojennym - Wrocław, 7 maja 2018

7 maja 2018 roku odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej upamiętniającej osoby internowane i represjonowane w stanie wojennym. Tablica została umieszczona na ścianie więzienia przy ul. Kleczkowskiej we Wrocławiu. Organizatorami wydarzenia były Oddział IPN we Wrocławiu oraz Stowarzyszenie Kobiet Internowanych i Represjonowanych.

Uroczystości rozpoczął koncert chóru dziecięcego ze Szkoły Muzycznej we Wrocławiu w kościele św. Bonifacego przy pl. Staszica. Po nim uroczystą Mszę Świętą sprawował abp Józef Kupny, metropolita wrocławski. Następnie uczestnicy wydarzenia przeszli pod mur więzienny przy ul. Reymonta gdzie w asyście Kompanii Honorowej WP odbyło się

odśnięcie i poświęcenie tablicy. Kwiaty pod tablicą złożyły licznie zgromadzone delegacje. W imieniu prezesa IPN dr. Jarosława Szarka kwiaty złożyli Adam Siwek, dyrektor Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa, prof. Włodzimierz Suleja, dyrektor Biura Badań Historycznych oraz reprezentacja wrocławskiego oddziału IPN: dr Andrzej Drogoń, dr Katarzyna Pawlak-Weiss oraz Wojciech Trębacz.

W uroczystości wzięli też udział: wojewoda dolnośląski Paweł Hreniak, który odczytał list w imieniu premiera Mateusza Morawieckiego, poseł RP Antoni Macierewicz, Roman Kowalczyk, dolnośląski kurator oświaty, Kazimierz Kimso, przewodniczący Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk.

Tablicę ufundowało Oddziałowe Biuro Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN we Wrocławiu. Uroczystość odbyła się pod patronatem dr. Jarosława Szarka, prezesa Instytutu Pamięci Narodowej i Jana Józefa Kasprzaka, szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Ośrodek Odosobnienia w Zakładzie Karnym we Wrocławiu formalnie funkcjonował od 13 XII 1981 r. do 30 VII 1982 r. Budynki ZK we Wrocławiu przy ul. Kleczkowskiej wybudowali Niemcy w 1896 r. Pierwsi internowani działacze NSZZ „Solidarność” i innych ugrupowań opozycji trafili tu 13 XII 1981 r., a ostatnich zwolniono 19 V 1982 r. Nie wiadomo dokładnie, ilu ogółem działaczy opozycji – internowanych, z przyczyn politycznych aresztowanych tymczasowo i odbywających karę pozbawienia wolności – przebywało w latach 80. w murach ZK we Wrocławiu. Niemniej można szacować, że było ich co najmniej 500.

Według ustaleń dr. Bartłomieja Perlaka w okresie istnienia OO w ZK we Wrocławiu zwolnionych zostało 123 internowanych, kilkakrotnie więcej osób przetrzymywano w różnych okresach czasu, a następnie przewożono ich do innych ośrodków odosobnienia na Dolnym Śląsku i Śląsku Opolskim. Najwięcej internowanych przetrzymywano 23 XII 1981 r. – 350 osób, tj. 297 mężczyzn i 53 kobiety. 13 I 1982 r. przetrzymywano 79 kobiet, a więc na 2 dni przed wywózką do Ośrodka Odosobnienia w Ośrodku Wczasowym w Gołdapi.

Do Ośrodka Odosobnienia w ZK we Wrocławiu zwożono kobiety i mężczyzn z całego Dolnego Śląska, a więc oprócz woj. wrocławskiego także z woj. jeleniogórskiego, legnickiego i wałbrzyskiego. Przechowywano także działaczy opozycji, aresztowanych bądź odbywających karę pozbawienia wolności, z innych regionów Polski.

W 1982 i 1983 r. więźniowie polityczni osadzeni w ZK we Wrocławiu przy ul. Kleczkowskiej wydawali niezależne pisma „Bez Cenzury”, „Biuletyn Więzienny” i „Zza Krat”.

Łukasz Sołtysik, Oddziałowe Biuro Badań Historycznych